

מ"ת 9128/01/21 - מדינת ישראל נגד יוסף הואשלה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 9128-01-21 מדינת ישראל נ' הואשלה (עציר)

בפני מבקשת נגד משיב
כבוד השופטת איילת גרבי
מדינת ישראל
יוסף הואשלה (עציר)

החלטה

1. זו החלטה בבקשת המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

בהתאם לאמור בבקשה נעצר המשיב ביום 24.1.21 כאשר הוא נוהג ברכב, בהיותו נתון בזמן פסילה ולחובתו עבירה נוספת של נהיגה בזמן פסילה וכן מאסר מותנה של 4 חודשים למשך 3 שנים.

בנוסף לכך, רישיון נהיגתו של המשיב פקע לפני יותר מ-20 שנה.

עוד ציינה המבקשת, כי למשיב רישיון משנת 1998 ולחובתו 30 הרשעות קודמות וכן עבר פלילי בגינו ריצה עונש מאסר בפועל.

כמו כן הדגישה המבקשת כי המשיב נהג ברכב בעת שהסיע את אשתו, גיסתו ובנם התינוק בן ה-5 חודשים.

2. כתב האישום והבקשה פרטו שני תיקי תעבורה במסגרתם נפסל המשיב לתקופות פסילה באופן מצטבר וציינה כי תקופות פסילה אלו עומדות בעין וטרם הסתיימו, ואולם בעת הדיון בבקשה, ביקשה ב"כ המבקשת לתקן את כתב האישום ולהוסיף כי המשיב נדון במסגרת פסק דין נוסף בתיק שמספרו 5183-04-19 ל-24 חודשי פסילה בהעדרו, וכי הודעה על פסילה זו נשלחה למשיב בהתאם.

3. לטענת המשיב בעת הדיון בבקשה, הנאשם סיים לרצות את תקופת הפסילה בת 8 חודשים נשוא התיק שמספרו 13470-01-19, שהושתה עליו ופסילה זו הסתיימה בחודש ספטמבר 2020.

לטענת המשיב הוא הופתע בעת הדיון עת ביקשה המבקשת להודיע על תיקון כתב האישום וצירוף תיק נוסף.

עוד ציין ב"כ המשיב כי מדובר בעבירות תעבורה ואין מקום להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, ויש לבחון חלופת מעצר ובפועל מדובר בעבירה של נהיגה בזמן פסילה בפעם השנייה, וכי עברו של המשיב אינו מכביד.

לאחר מכן ציין ב"כ המשיב כי המשיב לא ידע על שתי תקופות פסילה שהושתו עליו, האחת של שלושה חודשים והשניה של 24 חודשים, ופסילתו הסתיימה.

4. עיון בחומר הראיות מעלה כי המשיב אמנם הכחיש בחקירתו כי נהג ברכב במועד המיוחס לו, ואולם בהתאם לחומר הראיות שלפני, הרי שזה מבסס את נהיגתו של המשיב ברכב ובין היתר באמצעות עדויותיהן של הנוסעות ברכב אשר היו עמו. לעניין זה ממילא לא טען המשיב בעת הדיון בבקשה, דבר לעניין רכיב הנהיגה, אלא שלטענתו לא תלויה ועומדת נגד המשיב כל תקופת פסילה בגינה ניתן לקבוע כי נתפס נוהג בזמן פסילה.

כאמור המבקשת ביקשה בעת הדיון לתקן את כתב האישום, תוך הוספת העובדה בדבר קיומה של תקופת פסילה נוספת נשוא התיק שמספרו 5183-04-19 בבית המשפט לתעבורה באשדוד, ואילו ב"כ המשיב טען כי הופתע מטענה זו.

5. ראוי לציין כי בעת חקירתו של המשיב במשטרה, הוצגו לפניו בטרם חקירתו האישומים המיוחסים לו ובכלל זה הוצגו לפניו שלושה פסקי דין בגינם הושתו עליו תקופות הפסילה השונות ואלה הם:

תיק 6443-06-18 בבית משפט לתעבורה בבאר שבע, במסגרתו נפסל ל-3 חודשים והודע לו עליהם באמצעות החתמתו על ידי שוטרת ביום 12.12.18 - והמשיב בחקירתו אישר עובדה זו, יודגש כבר כעת לעניין זה כי טענת ב"כ המשיב בטיעונו לבקשה כי לא ידע על תקופת פסילה זו, דינה להדחות מכל וכל.

תיק 5183-04-19 בבית משפט לתעבורה באשדוד, במסגרתו נדון ל-24 חודשי פסילה ביום 15.4.19.

ותיק 13470-01-19 בבית משפט לתעבורה בבאר שבע מיום 12.1.20, מכוחו תלוי ועומד נגד הנאשם עונש מאסר מותנה של 4 חודשים למשך 3 שנים.

6. בניגוד לטענת ב"כ המשיב בעת הדיון כי המשיב לא ידע אודות פסילותיו ובין היתר הפסילה בת ה-24 חודשים, המשיב ציין בחקירתו כי ביום 12.1 לפני שנה, כך כלשונו, עורך דינו טיפל לו באיחוד כלל התיקים ואף הותר לו ללמוד מחדש.

המשיב חזר וציין בחקירתו כי בא כוחו טיפל בכל תיקיו ואלה "עשו" איחוד תיקים וכל פסילותיו הסתיימו, ועל כן לטענתו אינו נתון בזמן פסילה.

6. על אף האמור, אני סבורה כי דין טענת ב"כ המשיב כי המשיב לא ידע אודות הפסילה שהושתה עליו על ידי בית המשפט לתעבורה באשדוד, דינה להדחות.

עיון בתיק כאמור מעלה כי גזר הדין שניתן נגד המשיב ביום 15.4.19 נמסר למשיב כדן, כמפורט באישור המסירה מיום 11.5.19 ממנו עולה כי המשיב סרב לקבל את גזר הדין ועל כן נחשבת מסירה זו מסירה כדן, ואין

המשיב רשאי לבוא בטענה כעת כי לא ידע אודות גזר הדין כאמור.

יתרה מכך, גם לדיון בעניינו של המשיב, זמן המשיב כדין ופסק הדין ניתן בנסיבות אלה בהעדרו.

בהתאם לפסק הדין האמור, היה על המשיב להפקיד רישונו בבית המשפט לתעבורה באשדוד בתוך 30 יום או לחילופין להפקיד תצהיר כתחליף.

אם כן, משנפסל המשיב מהחזקת רישיון נהיגה למשך 24 חודשים ביום 15.4.19 ולא הפקיד רישונו או תצהיר חלף הפקדת רישיון נהיגה, הרי שפסילתו טרם החלה להמנות, אך היה נתון בזמן פסילה בעת שנתפס נוהג ברכב כאמור.

(אף אילו היה פועל המשיב להפקיד רישיון נהיגה או לחילופין תצהיר חלף הפקדת רישיון נהיגה, הרי שפסילתו היתה מסתיימת ממילא לכל המוקדם ביום 15.4.21).

בנסיבות אלה אני סבורה כי מתקיימות ראיות לכאורה לעבירה המיוחסת למשיב של נהיגה בזמן פסילה, ובוודאי לעבירה של נהיגה כאשר תוקף רישיון הנהיגה פקע בשנת 2000.

7. באשר למסוכנותו של המשיב, מדובר במשיב אשר מחזיק ברישיון נהיגה משנת 1998 ולחובתו 30 הרשעות קודמות, כאשר תוקף רישונו פקע כבר בשנת 2000, קרי לפני למעלה מ-20 שנה, ובתוך תקופת הפקיעה הורשע המשיב ב-20 הרשעות קודמות.

לחובתו של המשיב בין היתר הרשעה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה מיום 20.1.19 בגינה הושתו עליו בין היתר מאסר מותנה של 4 חודשים למשך 3 שנים בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה ועבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף. כלומר לחובתו של המשיב מאסר מותנה גם בגין העבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, אשר ממילא חל אף הוא בעניינו.

8. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, המשיב נהג ברכב כאמור בהיותו בזמן פסילה וכאשר תוקף רישיון נהיגתו פקע לפני למעלה מ-20 שנה, בעודו מסייע את אשתו ואת גיסתו וכן את בנו התינוק.

נסיבות ביצוע עבירות אלו מצביעות על מסוכנותו של המשיב ועל כן בית המשפט מתקשה ליתן בו אמון, בוודאי בשלב זה.

נוכח העובדה כי לחובתו של המשיב הרשעה נוספת בעבירה של נהיגה בזמן פסילה לפני כשנה בלבד, ולחובתו מאסר מותנה של 4 חודשים, וכן העובדה כי תוקף רישונו פקע לפני למעלה מ-20 שנה והוא צבר לחובתו הרשעות רבות בתוך תקופה זו, אני סבורה כי ראוי שינתן על המשיב תסקיר מעצר, אשר יבחן את המסוכנות הנובעת ממנו וכן את התאמת הערבים לשמש כמפקחים.

בית המשפט מחוייב לבחון חלופת מעצר אשר יהא בה כדי לאיין את מסוכנות המשיב באופן המגביל פחות את חירותו של משיב, ועל כן עם קבלת תסקיר שירות המבחן תינתן החלטתי בהתאם ולאחר שבית המשפט יתרשם אף הוא מהערבים שיוצעו לפניו.

על כן אני קובעת כי ינתן על המשיב תסקיר שירות המבחן.

בנסיבות אלה ב"כ ימציא ישירות לשירות המבחן את הערבים המוצעים.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לשירות המבחן ותוודא מסירתה.

קובעת דיון נוסף בבקשה ליום 15.2.21 בשעה 13:00

המשיב יוותר עצור עד החלטה אחרת ושב"ס יערך לקיום דיון בויעוד חזותי.

ניתנה היום, כ' שבט תשפ"א, 02 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.